

der indeholdt en udførlig gendrivelse af de i hvidbogen indeholdte påstande, og der fremlagdes endelig en af Nigeria udsendt redegørelse om spørgsmålet.

Der blev fremsat to resolutionsforslag i udvalget, et af 10 afrikanske stater og et af 13 afro-asiatiske stater samt Irland. Danmark stemte ligesom de øvrige nordiske lande for disse forslag, som ved et fælles udkast blev forelagt plenarforsamlingen, der, efter at nogle ændringsforslag var blevet forkastet, den 21. april 1961 vedtog resolutionen med 64 stemmer, deriblandt de nordiske lande, mod 23, medens 10 lande afholdt sig fra at stemme.

Ved resolutionen udtrykkes anerkendelse af folkeafstemningskommissionærens arbejde, og forsamlingen godkender resultatet af folkeafstemningen. Det bestemmes, at formynderskabsoverenskomsten af 13. december 1946 vedrørende Cameroun under britisk administration skal ophøre i overensstemmelse med FN-pagtens art. 76 b for så vidt angår Nord-Cameroun den 1. juni 1961 samtidig med, at dette område tilslutter sig Nigeria, og for så vidt angår Syd-Cameroun den 1. oktober 1961 samtidig med, at området tilsluttes Cameroun.

Tanganyika.

Fjerde udvalg drøftede, ligeledes som led i behandlingen af formynderskabsrådets beretning, på grundlag af en af Storbritannien fremlagt redegørelse den mellem Storbritannien og Tanganyika i marts 1961 indgåede aftale om, at dette formynderskabsområde opnår uafhængighed den 28. december 1961.

Der fremsattes et resolutionsforslag af Commonwealth-landene, hvorefter den af FN den 13. december 1946 godkendte formynderskabsaftale bringes til ophør til det anførte tidspunkt, 28. december 1961, og Tanganyikas påfølgende medlemskab i FN anbefales. Sovjetunionen fremsatte et supplerende ændringsforslag, hvorefter Storbritannien i 1961 skal forsyne formynderskabsrådet med yderligere oplysninger. Dette forslag blev accepteret af forslagsstillerne, og efter at kredsen af disse havde udvidet sig betydeligt — også Danmark blev medforslagsstiller —, vedtoges udkastet enstemmigt i udvalget og i plenarforsamlingen.

2. Ikke-selvstyrende områder.

(Dagsordenens punkt 37, 39, 40 og 41).

På 15. plenarforsamlings 1. del vedtoges det at holde ovennævnte dagsordenspunkt åbent med henblik på eventuelle yderligere beslutninger i lyset af den under forsamlingens 1. del vedtagne resolution af 14. december 1960 om kolonisystemets ophør, jfr. beretning til folketinget om 15. plenarforsamlings 1. del, sp. 336-45.

Under det sidste møde i fjerde udvalg den 20. april 1961 meddelte Burmas repræsentant, at han havde drøftet et resolutionsforslag vedrørende tidsfrister for uafhængighed med en række andre delegationer, som i det væsentlige var nået til enighed om et resolutionsforslag. Da der ikke var tilstrækkelig tid til at drøfte dette, foreslog Burma imidlertid yderligere behandling udskudt til 16. samling.

Fjerde udvalg og plenarforsamlingen var uden debat enige i denne procedure.

3. Formynderskabsrådets sammensætning.

(Dagsordenens punkt 84).

Drøftelserne i plenarforsamlingen om formynderskabsrådets sammensætning var kortvarige, idet der forud for sagens behandling var opnået enighed mellem de mest interesserede parter om en ordning, hvorefter man til udgangen af 1961 lader rådet beholde den nuværende sammensætning, uanset at denne ikke er i overensstemmelse med pagtens art. 86.

Denne ordning godkendtes af plenarforsamlingen i møde den 7. april 1961.

Formynderskabsrådet består herefter af Den forenede arabiske Republik, Burma og Paraguay (indtil udgangen af 1961) og af Australien, Belgien, Bolivia, Frankrig, Indien, Kina, New Zealand, Sovjetunionen, Storbritannien og USA.

4. Sydvestafrika.

(Dagsordenens punkt 43).

Den under plenarforsamlingens 1. del vedtagne resolution af 18. december 1960 om Sydvestafrikaspørgsmålet indeholdt en opfordring til Sydvestafrikaudvalget om ufortøvet af aflægge besøg i Sydvestafrika med den særlige opgave at undersøge betingelserne for at tilvejebringe en fredelig og sikker atmosfære og for at skabe indre